

[Lone Dybkjær]

til den anden så horrible, at jeg slet ikke vil beskæftige mig med dem.

Til sidst skal jeg blot komme med et par bemærkninger om de øvrige ændringer i socialministerens lovforslag. Dem kan vi ifølge sagens natur tilslutte os. Vi tror, det er en god ting, at retten til dagpenge fra arbejdsgiveren for nyansatte ændres sådan, at man først skal udbetale disse tre uger efter ansættelsen. Jeg indrømmer gerne, at forslaget om den 4. og 5. uge ikke er genfremsat samtidig hermed, og det skyldes, kan jeg sige til hr. Brixtofte, hvor han så end er, at vi har ment, at de øvrige former for erhvervsfremmende foranstaltninger, der er blevet aftalt, er bedre end, at vi fortsætter med dette lovforslag, når vi ser det i kombination med forslaget om, at arbejdsgiveren ikke for nyansatte skal betale dagpenge inden for de første tre uger. Vi finder det også rimeligt, at der fortsat ydes tilskud til nedsættelse af bidraget til forsikringsordninger for mindre erhvervsdrivende. Også de øvrige forslag finder vi er gode ændringer, selv om de selvfølgelig er af mindre omfang. Vi kan som sagt give tilslutning til de foreliggende forslag, men ser dog gerne enkelte ændringer gennemført.

Arne Melchior (CD):

Mit partis ordfører i denne sag, fru Mimi Jakobsen, har måttet gå til møde hos landbrugsministeren – landbrugsspørgsmål har hun nemlig også forstand på – og derfor må jeg være stand-in for hende. Af hensyn til boulevardpressen skal jeg dementere ethvert forlydende om, at fru Mimi Jakobsen skulle være på barselorlov – det er hun hverken før eller efter.

Jeg bliver derfor nødt til at holde mig til de principielle linjer og vil starte med i alt væsentligt at tilslutte mig den tale, fru Lone Dybkjær lige har holdt. Det kan jeg gøre så meget mere, som jeg ikke har nær så meget forstand på det, som hun har, men de fleste af de ting, hun sagde, kan jeg genkende fra min gruppes behandling af spørgsmålet, og dem kan vi altså fra CD tilslutte os.

Jeg sagde under redegørelsesdebatten i går, at jeg nok gad se, om venstres og de konservatives medlemmer af folketinget ville blive siddende ned, når der skulle stemmes til denne lovgivning, eller de bare ville stemme blankt. Det forstår jeg efter de taler, der

her er holdt, at man faktisk har planer om. Det vil skuffe mig dybt, og jeg kunne tænke mig, hvis det var teknisk muligt, at man kunne tage bestemmelsen med hensyn til 4. og 5. fraværsuge ud af denne sammenhæng med barselorloven, således at det skal være muligt for partier, der er imod den foreslåede arbejdsgiverbetaling for 4. og 5. sygdomsuge, at stemme imod dette, men at de ikke samtidig skal, om jeg så må sige, køre friløb og af den grund også have lov til at stemme imod de meget betydelige landvindinger på barselorlovens område, der her er tale om. Der er tale om en offentlig merudgift, og det er selvfølgelig ikke det, vi skal have mest muligt af i disse år, men disse forslag er ikke bare så forsvarlige, men så nødvendige både med hensyn til længden af barselorloven, med hensyn til, hvem den omfatter, og med hensyn til adoptivforældres stilling, at det er noget, vi med glæde kan støtte. Det er klart, at venstre og de konservative altså nu er i den situation, at de kan læne sig tilbage og stemme ja til det, de kan lide, stemme blankt til en anden del af forligets lovforslag og stemme nej til en tredje gruppe. Sådan har man det, når man ikke er regeringsdeltager, som venstre jo indtil for et lille bitte år siden har været det, og det kan man tillade sig, når man ikke er forligsdeltager, som venstre har været det, jeg tror 18 gange ud af 25 i de sidste seks-syv år. Det er en behagelig situation, som vi jo var lige ved at havne i, nemlig hvis VK havde indgået forlig med S og R. Så ville kristeligt folkeparti og CD – ganske uvilket, for vi har ikke ønsket at være bænkevarmere – være blevet henvist til den rolle, så ville vi have været i den situation.

Nu er vi i en medansvarssituation, og så må vi altså stemme for paragraffer i lovforslag og somme tider for lovforslag og bestemmelser, som vi gerne havde set udformet anderledes, men som vi, fordi den samlede nettovirkning er overbevisende rigtig, alligevel tager et medansvar for. Sådan foregår samarbejde, men jeg indbyder de partier, der har kritiseret forslaget på enkelte punkter, til under udvalgsarbejdet at komme med deres regnestykker, deres betænkeligheder og deres spørgsmål, således at det kan belyses yderligere, for forliget hindrer sandelig ikke, under forudsætning naturligvis af enighed forligsparterne imellem, at der kan gennemføres tekniske ændringer – forhåbentlig da forbed-